

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 8 november 2012*

”Tullskuld — Uppbörd av import- och exporttullar i efterhand — Bokföring av tullar —
Praktiska förfaranden”

I mål C-351/11,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, från Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) genom beslut av den 24 juni 2011, som inkom till domstolen den 4 juli 2011, i målet

KGH Belgium NV

mot

Belgische Staat,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av A. Borg Barthet (referent), tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna M. Ilešič och M. Safjan,

generaladvokat: E. Sharpston,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 19 september 2012,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- KGH Belgium NV, genom E. Gevers och J. Gevers, advocaten,
- Belgiens regering, genom M. Jacobs och J.-C. Halleux, båda i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom B.-R. Killmann och W. Roels, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: nederländska.

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 217 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996 (EGT L 17, 1997, s. 1) (nedan kallad tullkodexen).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan KGH Belgium NV (nedan kallat KGH Belgium) och Belgische Staat, företrädd av Federale Overheidsdienst Financiën (den federala finansmyndigheten) (nedan kallad SPF Finances), och avser frågan huruvida tullmyndigheter under SPF Finances har bokfört en tullskuld i den mening som avses i artikel 217.1 i tullkodexen korrekt.

Tillämpliga bestämmelser

Unionslagstiftningen

- 3 I artikel 217 i tullkodexen föreskrivs följande:

”1. Varje belopp avseende importtullar eller exporttullar som kommer från en tullskuld, nedan kallat tullbelopp, skall av tullmyndigheterna beräknas så snart de fått nödvändiga uppgifter och föras in i räkenskaperna eller något annat likvärdigt medium (bokföring).

Det första stycket gäller inte

- a) när en preliminär antidumpningstull eller utjämningstull har införts,
- b) när det tullbelopp som skulden lagligen uppgår till överstiger det som bestämts på grundval av ett bindande besked;
- c) när de bestämmelser som antagits enligt kommittéförfarandet befriar tullmyndigheterna från kravet på bokföring av tullbelopp under en viss nivå.

Tullmyndigheterna får avstå från att bokföra ett tullbelopp som enligt artikel 221.3 inte kan meddelas gäldenären när tidsfristen gått ut.

2. Medlemsstaterna skall fastställa de praktiska förfarandena för bokföring av tullbeloppen. Dessa förfaranden får vara olika beroende på tullmyndigheternas uppfattning om huruvida beloppen kommer att betalas eller inte med hänsyn till omständigheterna då tullskulden uppstod.”

- 4 I artikel 221.1 i tullkodexen stadgas följande:

”Gäldenären skall på lämpligt sätt underrättas om tullbeloppet så snart detta bokförts.”

Den belgiska lagstiftningen

- 5 I den allmänna lagen om tullar och punktskatter, samordnad genom kunglig kungörelse av den 18 juli 1977 (*Belgisch Staatsblad*, 21 september 1977, s. 11425), fastställd genom lag om tullar och punktskatter av den 6 juli 1978 (*Belgisch Staatsblad*, 12 augusti 1978, s. 9013), i ändrad lydelse från

den 1 januari 1994 enligt lag om ändring av den allmänna lagen om tullar och punktskatter av den 27 december 1993 (*Belgisch Staatsblad*, 30 december 1993, s. 29031, nedan kallad LGDA), stadgas följande i artikel 1:

”Vid tillämpning av denna lag avses med:

...

6. *bokföring*: införandet i räkenskaperna eller något annat likvärdigt medium av det tullbelopp som utgör en tullskuld;

...”

6 Artikel 3 LGDA har följande lydelse:

”Reglerna beträffande bokföringen och betalningsvillkoren för de belopp som ska uppbäras som tullskuld fastställs i Europeiska gemenskapernas förordningar.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 7 Det framgår av begäran om förhandsavgörande att målet vid den nationella domstolen avser frågan huruvida tullmyndigheter under SPF Finances korrekt, i den mening som avses i artikel 217.1 i tullkodexen, har bokfört en tullskuld som åvilar KGH Belgium.
- 8 Såsom tvisten vid den nationella domstolen har beskrivits i begäran om förhandsavgörande avser den ogiltigförklaring av det beslut som fattades den 19 mars 2009 av handläggaren av tullar och punktskatter och beslutet av regiondirektören för tullar och punktskatter i Antwerpen av den 4 juli 2008, enligt vilka KGH Belgium är betalningsskyldigt för en tullskuld vars huvudbelopp uppgår till 3 620,52 EUR.
- 9 Den 26 november 2009 väckte SPF Finances genkärsmål med innebörden att beslutet av den 4 juli 2008 är välgrundat och har rättslig verkan och att KGH Belgium definitivt och obestriddligen är skyldigt att betala tullbeloppet.
- 10 KGH Belgium har vid den nationella domstolen gjort gällande att det framgår av artikel 217.2 i tullkodexen att medlemsstaterna i sin interna lagstiftning ska fastställa de praktiska förfarandena för bokföring av tullskulden som föreskrivs i artikel 217.1 i tullkodexen för att gäldenären ska kunna kontrollera att de nationella tullmyndigheterna faktiskt har bokfört dem, medan SPF Finances anser att medlemsstaterna inte har någon sådan skyldighet.
- 11 KGH Belgium anser även att eftersom det saknas bestämmelser i belgisk rätt har inte tullskulden bokförts korrekt i den mening som avses i artikel 217.1 i tullkodexen.
- 12 Enligt SPF Finances är varje inskrivning av tullskulden i vilket medium som helst tillräckligt för att kunna dra slutsatsen att bokföringen är korrekt i den mening som avses i artikel 217.1 i tullkodexen.
- 13 SPF Finances har påpekat att även om belgiska staten inte har någon skyldighet att i sin interna lagstiftning föreskriva de praktiska förfarandena för bokföring av tullskulder innehåller belgisk rätt sådana bestämmelser.

- 14 Den nationella domstolen vill således få klarhet i huruvida, om det nu faktiskt krävs en bestämmelse i belgisk rätt som anger de praktiska förfarandena för bokföringen, befintliga belgiska bestämmelser, enligt artikel 217.2 i tullkodexen, fastställer de praktiska förfarandena för bokföring i den mening som avses i artikel 217.1 i tullkodexen.
- 15 Under dessa omständigheter beslutade Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen att vilandeförklara målet och hänskjuta följande tolkningsfrågor till domstolen:
- ”1) Ska artikel 217.2 i [tullkodexen] tolkas så, att medlemsstaterna vid fastställandet av de praktiska förfarandena för bokföring av tullbeloppen kan inskränka sig till att i sin nationella lagstiftning införa bestämmelser som endast innehåller föreskrift om
- att, vid tillämpningen av denna nationella lagstiftning, med bokföring avses införandet i räkenskaperna eller annat likvärdigt medium av det tullbelopp som utgör tullskulden (i den mening som avses i artikel 1.6 [LGDA])
- och
- att reglerna beträffande bokföringen och betalningsvillkoren för de belopp som ska uppbäras i tullskuld fastställs i Europeiska gemenskapernas förordningar (i den mening som avses i artikel 3[LGDA]),
- eller ska medlemsstaterna vid genomförandet av artikel 217.2 i tullkodexen i sin nationella lagstiftning fastställa hur den bokföring som avses i artikel 217.1 i tullkodexen ska utföras rent praktiskt så att gäldenären kan kontrollera att den bokföring som föreskrivs i artikel 217.1 i tullkodexen faktiskt också har utförts?
- 2) Ska artikel 217.2 i tullkodexen tolkas så, att när det i den nationella lagstiftningen endast föreskrivs
- att, vid tillämpningen av den nationella lagstiftningen, med bokföring avses införande i räkenskaperna eller annat likvärdigt medium av det tullbelopp som utgör tullskulden (i den mening som avses i artikel 1.6 [LGDA])
- och
- att reglerna beträffande bokföringen och betalningsvillkoren för de belopp som ska uppbäras i tullskuld fastställs i Europeiska gemenskapernas förordningar (i den mening som avses i artikel 3 [LGDA]),
- kan tullmyndigheten med framgång göra gällande att införande av tullbeloppet i en så kallad Fiche 1552 B, införande av tullbeloppet i en elektronisk databas över obetalda tullar och punktskatter eller vilket annat slags införande av tullbeloppet som helst på vilket annat tänkbart medium som helst, gäller som bokföring i den mening som avses i artikel 217.1 i tullkodexen ?
- 3) Om tullmyndighetens införande av tullbeloppet i en Fiche 1552 B kan gälla som bokföring i den mening som avses i artikel 217.1 i tullkodexen, ska artikel 217 i tullkodexen då tolkas som att enbart införandet av det exakta tullbelopp som följer av en tullskuld i en Fiche 1552 B gäller som sådan bokföring som avses i artikel 217.1 i tullkodexen?”

Huruvida begäran om förhandsavgörande kan upptas till sakprövning

- 16 Den belgiska regeringen har i sina skriftliga yttranden gjort gällande att tolkningsfrågorna i viss mån inte omfattas av domstolens behörighet. Såsom den nationella domstolen har formulerat frågorna uppmanas nämligen domstolen att uttala sig om huruvida vissa nationella bestämmelser är förenliga med artikel 217.2 i tullkodexen. Domstolen saknar behörighet att pröva huruvida en medlemsstats nationella rätt är förenlig med unionsrätten.
- 17 Domstolen erinrar härvidlag om att det enligt fast rättspraxis inte ankommer på domstolen att, i ett förfarande enligt artikel 267 FEUF, avgöra om nationella rättsregler är förenliga med unionsrätten eller att tolka nationella lagar eller andra författningar. Den är emellertid behörig att tillhandahålla den hänskjutande domstolen alla sådana uppgifter om unionsrättens tolkning som denna kan behöva för att pröva huruvida dessa nationella bestämmelser är förenliga med unionsrätten och för att därmed kunna döma i det mål som är anhängigt vid den (se, bland annat, dom av den 15 december 1993 i mål C-292/92, Hünermund m.fl., REG 1993, s. I-6787, punkt 8, svensk specialutgåva, volym 14, s. I-467, och av den 6 mars 2007 i de förenade målen C-338/04, C-359/04 och C-360/04, Placanica m.fl., REG 2007, s. I-1891, punkt 36, samt dom av den 10 november 2011 i mål C-126/10, Foggia – SGPS, REU 2011, s. I-10923, punkt 29).
- 18 Mot bakgrund av hur tolkningsfrågorna har formulerats i förevarande fall finner domstolen att de innehåller en begäran om tolkning av artikel 217.2 i tullkodexen för att den nationella domstolen ska kunna fastställa de praktiska förfarandena för bokföring av tullbeloppen, vilket slags medium som krävs samt huruvida det enbart är det exakta tullbeloppet som kan bokföras.
- 19 Härav följer, att begäran om förhandsavgörande kan upptas till sakprövning.

Tolkningsfrågorna

- 20 Den nationella domstolen har ställt sina tre frågor, som ska behandlas gemensamt, huvudsakligen för att få klarhet i huruvida artikel 217.2 i tullkodexen ska tolkas så, att en medlemsstat är skyldig att i sin nationella lagstiftning fastställa de praktiska förfarandena för bokföring av tullbelopp som följer av en tullskuld, huruvida det krävs ett visst medium för denna bokföring och om det enbart är det exakta tullbeloppet som kan bokföras.
- 21 Domstolen erinrar om att det följer av artikel 217.1 första stycket i tullkodexen att bokföring består i att tullmyndigheterna för in belopp avseende importtullar eller exporttullar som kommer från en tullskuld i räkenskaperna eller något annat likvärdigt medium (dom av den 16 juli 2009 i mål C-126/08, Distillerie Smeets Hasselt m.fl., REG 2009, s. I-6809, punkt 22).
- 22 Det ska även erinras om att i enlighet med artikel 217.2 i tullkodexen ska medlemsstaterna fastställa de praktiska förfarandena för bokföring. Dessa förfaranden får vara olika beroende på tullmyndigheternas uppfattning om huruvida tullbeloppen kommer att betalas eller inte med hänsyn till omständigheterna då tullskulden uppstod.
- 23 I artikel 217 i tullkodexen föreskrivs det varken några praktiska förfaranden för bokföringen, i den mening som avses i den bestämmelsen, eller, därigenom, några tekniska eller formella minimikrav. Denna bokföring ska därför utföras på ett sätt som säkerställer att tullmyndigheterna för in de exakta beloppen för importtullar eller exporttullar som härrör från en tullskuld i räkenskaperna eller något annat likvärdigt medium för att bokföringen av de berörda beloppen ska ske med säkerhet även med hänsyn till gäldenären (dom av den 28 januari 2010, i mål C-264/08, Direct Parcel Distribution Belgium, REU 2010, s. I-731, punkt 23).

- 24 Medlemsstaterna har följaktligen inte någon skyldighet att i sin nationella lagstiftning fastställa praktiska förfaranden för bokföring av tullskulder. Det är tillräckligt att tullmyndigheten antar interna bestämmelser.
- 25 Domstolen har för övrigt redan slagit fast, avseende vilken typ av medium som krävs, att medlemsstaterna, med hänsyn till sitt utrymme för skönmässig bedömning enligt artikel 217.2 i tullkodexen, kan föreskriva att tullbelopp som kommer från en tullskuld ska bokföras genom att beloppet förs in i en rapport som behöriga tullmyndigheter upprättar i syfte att konstatera att en överträdelse begåtts mot tillämplig tulllagstiftning (domen i det ovannämnda målet Distillerie Smeets Hasselt m.fl., punkt 25, och i det ovannämnda målet Parcel Distribution Belgium, punkt 24).
- 26 I artikel 217.2 i tullkodexen föreskrivs inte, med avseende på medium, någon skyldighet att föra räkenskaper i form av ett bokföringsregister. Ett pappersmedium eller ett elektroniskt medium kan vara tillräckligt, under förutsättning att de exakta tullbeloppen har förts in i det.
- 27 Vad beträffar bokföring av det exakta tullbeloppet erinrade domstolen i punkt 23 i denna dom om att bokföringen ska utföras på ett sätt som säkerställer att tullmyndigheterna för in de exakta beloppen för importtullar eller exporttullar som härrör från en tullskuld i räkenskaperna eller något annat likvärdigt medium.
- 28 Skulle detta belopp emellertid vara felaktigt är inte heller det belopp som gäldenären underrättats om korrekt. Tullmyndigheterna kan emellertid korrigerat beloppet i bokföringen och därefter på nytt underrätta gäldenären.
- 29 Enligt artikel 221.1 i tullkodexen måste det tullbelopp som ska uppbäras bokföras av tullmyndigheterna i den berörda medlemsstaten innan gäldenären underrättas om tullbeloppet. Tullmyndigheterna kan inte uppbära tullbeloppet om det inte har bokförts i enlighet med artikel 217.1 i tullkodexen. Tullmyndigheterna har dock fortfarande möjlighet att på nytt underrätta gäldenären om samma tullbelopp, med iakttagande av villkoren i artikel 221.1 i tullkodexen och de preskriptionsregler som var i kraft när tullskulden uppkom (se, bland annat, beslut av den 9 juli 2008 i mål C-477/07, Gerlach & Co., punkt 30, samt domen i det ovannämnda målet Direct Parcel Distribution Belgium, punkt 39).
- 30 Mot bakgrund av samtliga omständigheter som anförts ovan ska tolkningsfrågorna besvaras enligt följande. Artikel 217.2 i tullkodexen ska tolkas så, att eftersom det inte i denna artikel föreskrivs praktiska förfaranden för bokföring i den mening som avses i denna bestämmelse får medlemsstaterna fastställa praktiska förfaranden för att bokföra tullbelopp som härrör från en tullskuld. De är inte skyldiga att i sin nationella lagstiftning ange förfaranden för denna bokföring, vilken därför ska ske på ett sätt som säkerställer att de behöriga tullmyndigheterna för in det exakta importtull- eller exporttullbeloppet som härrör från en tullskuld i bokföringen eller något annat likvärdigt medium för att, bland annat, möjliggöra att bokföringen av de berörda beloppen kan ske med säkerhet även med hänsyn till gäldenären.

Rättegångskostnader

- 31 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (femte avdelningen) följande:

Artikel 217.2 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996, ska tolkas så, att eftersom det inte i denna artikel föreskrivs praktiska förfaranden för bokföring i den mening som avses i denna bestämmelse, får medlemsstaterna fastställa praktiska förfaranden för att bokföra tullbelopp som härrör från en tullskuld. De är inte skyldiga att i sin nationella lagstiftning ange förfaranden för denna bokföring, vilken därför ska ske på ett sätt som säkerställer att de behöriga tullmyndigheterna för in det exakta importtull- eller exporttullbeloppet som härrör från en tullskuld i bokföringen eller i något annat likvärdigt medium för att bland annat möjliggöra att bokföringen av de berörda beloppen kan ske med säkerhet, även med hänsyn till gäldenären.

Underskrifter